

rejser med dem, indregistreres i Loven, saa vidt det er muligt at gøre det. Det er ellers ret usædvanligt at gøre det, og naar jeg har ment at kunne gaa dertil, er det væsentlig af den Grund, at vi paa Godsbefordringens Vegne have internationale Bestemmelser. Det vil ogsaa være det høje Ting bekendt, at under Forhandlingen af et Forslag, som blev vedtaget i Fjor, udtalte jeg den Mening, at vi nok kunde have saadanne indregistrerede Bestemmelser, naar man i øvrigt passede paa, at man i dette Forhold fik den Frihed, som er nødvendig. Det er naturligvis vanskeligt at afgøre, hvad der hører ind under Loven, og hvad der bør henvises til Reglementet, og jeg tør naturligvis ikke sige, at man i denne Retning har været fuldstændig heldig eller har kunnet gennemføre noget System; jeg kan godt sige, at efter Folketingets Behandling er denne Del af Forslaget næppe blevet forbedret, thi der er adskilligt, som heller burde være henvist til reglementariske Bestemmelser, men som nu er indsat her i Lovforslaget. Der er dog ikke derved stet nogen saadan Skade, at Lovforslaget derved er blevet ubrugeligt; men jeg forbeholder mig ganske vist Ret til at korrigere dette Forhold, hvis Lovforslaget ikke skulde blive gjort færdigt, saaledes at jeg atter kan tage disse Bestemmelser, og hvorledes de skulle redigeres, under Overvejelse. Det er ganske vist vanskeligt at lovgive om denne Sag, som i og for sig vel hellere bør henvises til administrative Bestemmelser, men jeg tror dog, at det af de af mig anførte Grunde kan være rigtigt at gøre det, og jeg tror, det er lykkedes nogenlunde gennem dette Lovforslag. Den mindre Del af Loven, men den af Indhold vægtigste, angaar Taksterne og de Regler, der skulle lægges til Grund for Taksterne. Det er vist omtrent i alle Lande et administrativt Anliggende at fastslaa Taksterne, og det har ogsaa tidligere været det her, men der kan siges overmaade meget derimod, og det skal erkendes, at det kan være rigtigt, at Rigsdagen ligesom paa andre Omraader — Postvæsenet og Telegrafvæsenet — bliver delagtig i Fastsættelsen af Grundreglerne, naar det kan ske, uden at Djemedet stades for meget derved. Den Vej, man er gaaet her i Lovforslaget, har været, at man har sagt, at Administrationen ikke maa overskrive de og de Takster. Det er jo

ogsaa det naturlige at give Frihed nedefter — opefter kan man ikke vente at faa det. Hidtil have Bestemmelserne med Hensyn til Personbefordringen gaaet ud paa at fastslaa Tur- og Retur-Billettaksterne, medens man for Godsbefordringen havde nogle andre Regler. Det har imidlertid været Administrationen meget om at gøre at komme bort fra disse Tur- og Retur-takster, som ere meget irrationelle, og som i mange Retninger ere særdeles generende for Jærnbanebestyrelsen; derfor har man besluttet sig til at se bort fra dem, og jeg vil sige, at skulde man have ordnet Forholdet administrativt, vilde Bestræbelserne i hvert Tilfælde ogsaa have været rettede paa at komme bort fra dette System. Enhver vil indse, at skulde man omordne Jærnbantaksterne, og vilde man bort fra Dobbeltbilletterne, saa maatte man fornuftigvis indrette sig saaledes, at den ny Takst blev omtrent lig den gamle Dobbeltbillettakst divideret med 2. Det er et Krav, som vilde være blevet rejst med stor Styrke fra alle Sider, hvis man ikke i Forvejen havde indrettet sig derpaa. Det har altsaa været Modellen. Imidlertid havde man ved Lovforslagets Forelæggelse 2 Alternativer; det ene: at holde det gamle vedlige, og det andet: at affasse Dobbeltbilletterne og gaa med til noget, som i Princippet betegnede, hvad jeg har sagt, nemlig omtrent en Deling af Dobbeltbillettaksterne med 2. Ganste nøjagtig er man ganske vist ikke kommen til det; der er paa enkelte Punkter en ganske lille Forhøjelse, der kan andrage nogle Øre, og som højest kan være 7 pCt., men ikke vil blive følelig paa noget Punkt. Denne lille Forhøjelse har jeg derfor troet at kunne se bort fra. Folketinget har imidlertid ikke ment at kunne se bort herfra, og har derfor stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa, at den Takst pr. Kilometer for 3dje Klasse, som staar i Regeringsforslaget, 2,5 Øre, skal rettes til 2,8 Øre. Man kan maaste synes, at det ikke er noget meget indgribende Forslag, men man maa huske, at man maa regne med de mange rejssende, og denne lille Forstel vil derfor betyde et Tab af mellem 3 og 400,000 Kr., uden at der kan fremsættes nogen som helst Grund til at hidføre et saadant Tab. Jeg har modsat mig dette Forslag paa ethvert Stadium, og modsætter mig det fremdeles,